

GOIGS EN LLAORS DE SANTA MARIA MAGDALENA

Venerada a la seua ermita del Castell Vell de la ciutat de Castelló de la Plana

Puix que vostra contricció
és el que a Déu enamora
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Allí, on la Plana es fa
muntanya per veure el Cel,
teniu vostra llum d'estel
portant-nos cap el demà
d'un nou món molt més cristià.
I per la nostra oració,
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Castelló sempre ha estat
abraçat a vostra ermita
i enguany vos sol·licita
el que sempre ha demanat
La humana prosperitat,
la divina compassió.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Els vostres ulls, Magdalena
van ser dels cors carcellers
i dos dolços missatgers
del pecat i sa cadena;
però el plany desencadena
del mateix Déu el perdó.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Presonera del pecat
plorant vostre vell error
feu, pel camí del dolor,
camí a la felicitat,
i una nova llibertat
omple la vostra il·lusió.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Mentre els tres Reis d'Orient
a Jesús donen tresors
Vós sou, amb els vostres plors
qui li feu millor present;
res no li importa l'argent
vol nostra transformació.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Quan amb llàgrimes renteu
els peus de Crist, -Déu mateix-,
al vostre cor l'amor creix
i el diví perdó guanyeu.
I puix que d'ell abundeu
amb tanta satisfacció.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Guardant amb vostra pietat
Jesús, missatger diví
aneu seguint el camí
que porta a la veritat;
puix que de la caritat
feu vostra dedicació.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

A Llàtzer, vostre germà,
tres dies pres de la mort
per a donar-vos conhort
Crist el duu del més enllà.
I com li beseu la mà
per aquesta dolça acció.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Al mateix peu de la Creu
sou, amb Joan i Maria
recollint aquell trist dia
l'oblació del Fill de Déu,
mentre la mort observeu
us moveu a compassió.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

El que Déu vos ha estimat
no té dubte cap creient,
Vós sou entre tanta gent
qui espargeix la novetat
Jesús ha ressucitat
ja és ací la Redempció!
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

Vostra santa protecció
és nostra millor penyora.
*Ajudeu-nos, vos, Senyora
a una ferma conversió.*

ORACIÓ: Senyor dels pobles i de la història. Vos preguem que, en haver retornat a l'ermita de Santa Maria Magdalena del Castell Vell, renovem la nostra voluntat de construir una Ciutat de Castelló d'acord amb el vostre projecte d'amor.

Vos ho demanem per Jesucrist el vostre fill, que ens duu en perpètua Romeria cap a Vós, que sou el nostre destí. Pels segles dels segles. Amén.

ROMERÍA A SANTA MARÍA MAGDALENA DEL CASTELL VELL

Las primeras noticias que detectan la existencia de una «processó» al cerro de la Magdalena, se remontan a los últimos años del siglo XIV, cuando buena parte del mundo occidental se encontraba sumergido en una crisis frumentaria, que tendría especial incidencia en tierras del antiguo Reino de Valencia. La Crónica del Rey Pere el Cerimoniós los califica como «anys de carestía», mientras que el «Dietari» del capellán del Rey Alfons el Magnànim los recuerda como «l'any de la segona fam, la qual fonch general quasi per tot lo mon».

A esta situación vino a unirse el ataque de la temible Peste Bubónica, que desde 1348 azotaba nuestras comarcas con especial virulencia, provocando grandes mortandades que diezmaron la población.

Con este telón de fondo, los castellonenses organizan una procesión penitencial al *Castell Vell*, siguiendo una piadosa costumbre, generalizada en muchas de nuestras principales ermitas y santuarios durante la Edad Media. Una vez celebrada, el 10 de abril de 1375, el *Consell Municipal* abonaba en cuenta al «Síndic» lo gastado para limosnas en la «processó del Castell Vell».

La rogativa tuvo lugar durante los días de la Cuaresma, tiempo litúrgico consagrado por la Iglesia a la penitencia que precede y predispone a la celebración del gran Misterio de la Pasión, Muerte y Resurrección de Jesús. Se trata, pues, de una procesión con un marcado acento religioso, que tuvo como meta final un lugar de culto construido en un emplazamiento distinto a la actual ermita de la Magdalena, aunque dentro del recinto del castro fortificado y ciertamente de titularidad ignorada.

Aquel primitivo Santuario, hoy ilocalizable entre las ruinas del Castell Vell, no estaba probablemente dedicado todavía a Santa María Magdalena.

Resulta extraño que, no obstante conservarse la casi totalidad de las actas municipales y *Llibres de Consells*, con sus correspondientes acuerdos, albaranes y judiciares, tal como afirma el historiador Díaz Manteca, no aparezca en la documentación castellonense ni un solo indicio, ni una sola anotación sobre la que se pretende continuada procesión de la Magdalena. Ello confirmaría que la rogativa del año 1375 fue algo ocasional, de específica función penitencial y ajustada a ese momento de morbo pestilente que tanto afligía a la Villa.

La cita señalada en el acuerdo publicado en su día por Lluís Revest, se convierte en la única referencia documental de una manifestación religiosa de estas características y en este lugar durante los siglos XIV y XV.

JOSEP MIQUEL FRANCÉS I CAMÚS
VICARIO DE LA CATEDRAL DE SANTA MARÍA
Y PRESTE DE LA ROMERIA DE LES CANYES

JUSTIFICACIÓ

Aquest Goigs es cantaven a finals de segle a l'ermita de Santa Maria Magdalena, el tercer diumenge de Quaresma, en la Romeria de les Canyes de la Ciutat de Castelló. La present edició s'il·lustra amb un gravat de Santa Maria Magdalena del segle XIX imprés als obradors de Pablo Rinäcker, de Barcelona. S'editen 1.000 exemplars sobre paper registre crema, als obradors de Gràfiques Montañés, per a la tradicional Romeria de 2000, enguany el dia 26 de març. Promou l'edició la «COLLA DE CANTORS DE LA ROMERIA», i els edita la «JUNTA DE FESTES DE CASTELLÓ».

Dels goigs en lloança de Santa Maria Magdalena, és aquesta la seua dissetena edició.

Aquesta edició es una col·laboració de

BANCAIXA
fundació Caixa Castelló